

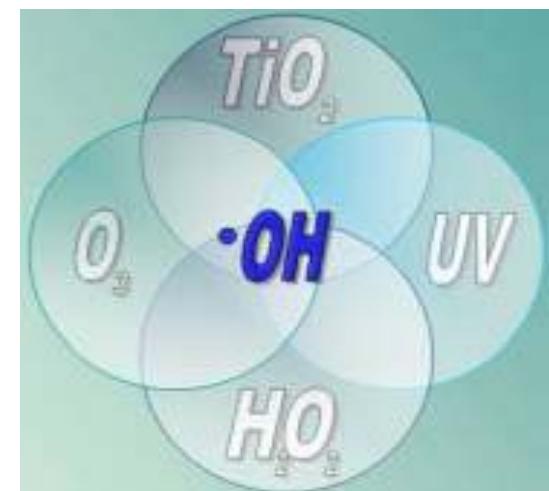
UNAPREĐENI PROCESI OKSIDACIJE U TRETMANU VODE

Dr Jasmina Agbaba

AOPs - *tretmani 21. veka*

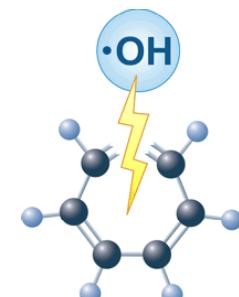
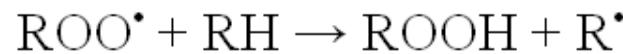
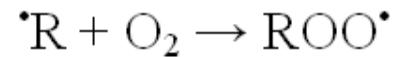
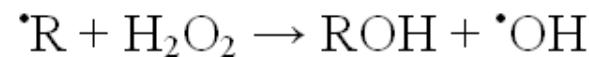
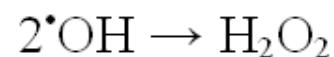
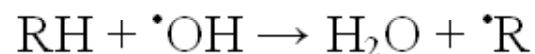
- **Princip:** generisanje visoko reaktivnih intermedijera kao što su $\cdot\text{OH}$ radikali.
- **Primena:** u tretmanu otpadnih voda, u tretmanu vode za piće.
- U tretmanu vode za piće AOPs se najčešće primenjuju za degradaciju:
  - *prirodnih komponenti koje vodi daju miris (geosmin, 2-metil izoborneol i dr.)*
  - *fenola*
  - *hlorovanih ugljovodonika (trihloreten i tetrahloreten i dr.)*
  - *prirodnih organskih materija (POM)*

Mehanizam

- U zavisnosti od prirode organske komponente postoje dva tipa inicijalnog napada:
  - hidroksil radikal može da preuzme atom vodonika (npr. alkani ili alkoholi)
  - može se adirati na molekul kontaminanta (npr. olefine ili aromatična jedinjenja).
- Uobičajena reakcija podrazumeva preuzimanje vodonikovog atoma, čime se inicira reakcija oksidacije radikalnim mehanizmom:

Najviše ispitivani unapređeni procesi oksidacije za tretman vode

Ne-fotohemski procesi	Fotohemski procesi
Ozonizacija u baznoj sredini ($\text{pH} > 8,5$)	Procesi oksidacije na bazi UV zračenja
$\text{O}_3/\text{H}_2\text{O}_2$	$\text{H}_2\text{O}_2/\text{UV}$ ($\lambda \leq 300 \text{ nm}$)
Fenton ($\text{Fe}^{2+}/\text{H}_2\text{O}_2$)	O_3/UV ($\lambda \leq 320 \text{ nm}$)
Fenton-slični procesi („Fenton-like“)	$\text{O}_3/\text{H}_2\text{O}_2/\text{UV}$ ($\lambda \leq 320 \text{ nm}$)
Ultrazvuk (US)	Foto-Fenton ($\text{Fe}^{2+}/\text{H}_2\text{O}_2/\text{UV}$) ($\lambda \leq 550 \text{ nm}$)
$\text{H}_2\text{O}_2/\text{US}$	Fotoelektro-Fenton ($\lambda \leq 550 \text{ nm}$)
O_3/US	Heterogena fotokataliza (TiO_2/UV)
Fenton/US	Sonofotokataliza
Elektrohemiska oksidacija	Fotoliza vode u ultravakuumu (VUV) ($\lambda \leq 190 \text{ nm}$)
Oksidacija u superkritičnoj vodi	Mikrotalasi
Jonizacija	
Oksidacija vlažnim vazduhom	

Ne-fotohemijski unapređeni procesi oksidacije

- Za generisanje hidroksil radikala bez upotrebe svetlosne energije u tretmanu vode za piće najčešće primenjivane metode su:
  - *Ozonizacija u baznoj sredini ($pH>8,5$),*
  - *Kombinacija ozona i vodonik peroksida*
  - *Fentonov sistem*

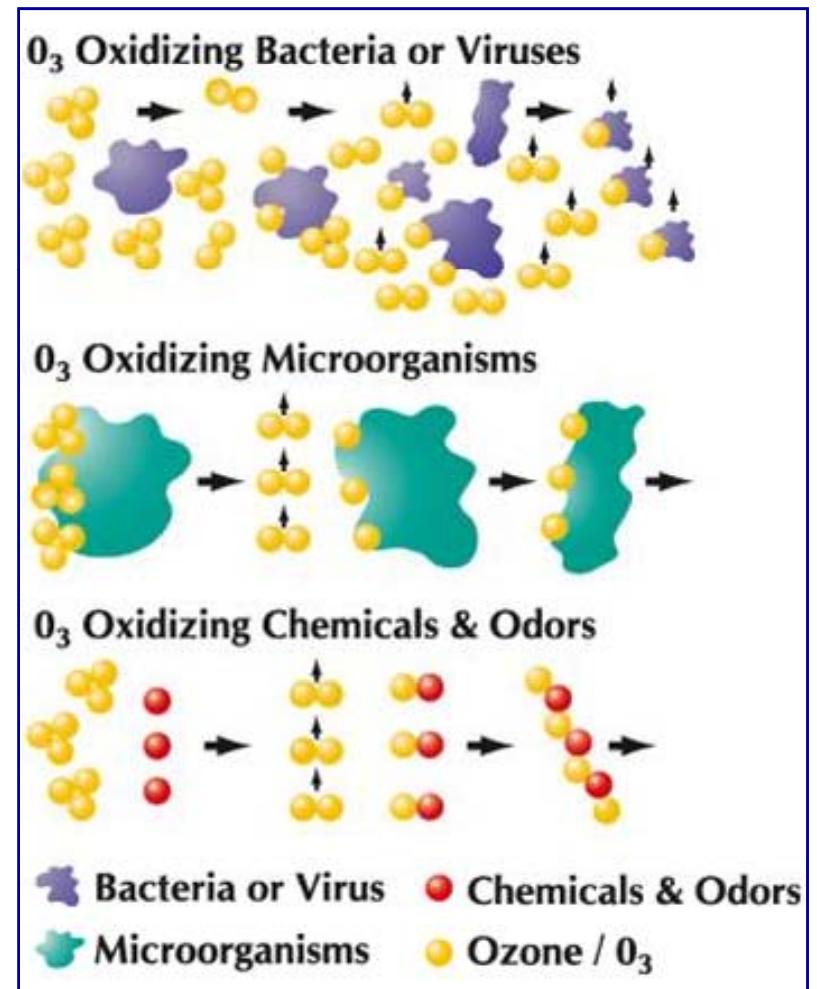

Ozonizacija u baznoj sredini ($pH > 8,5$)

Ozon se primenjuje za:

1. dezinfekciju,
2. oksidaciju gvožđa i mangana,
3. oksidaciju sulfida,
4. oksidaciju jedinjenja koja daju miris i ukus,
5. oksidaciju mikropolutanata,
6. uklanjanje boje, primarno kroz oksidaciju,
7. kontrolu dezinfekcionih nusproizvoda,
8. redukciju potrebe za hlorom kroz oksidaciju i dr.

Reakcije ozona sa materijama prisutnim u vodi:

- *reakcije selektivne oksidacije*
- *reakcije radikalског tipa - neselektivne.*

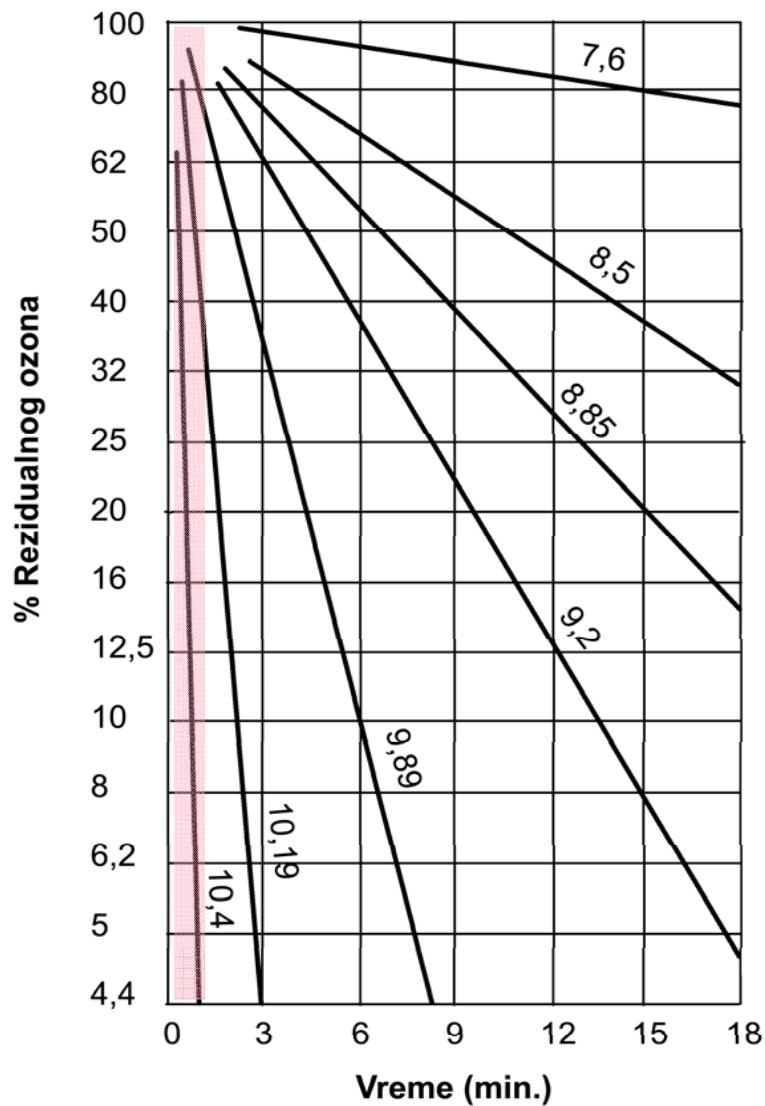
Uticaj matriksa na dekompoziciju ozona:

- pH
- alkaliteta,
- ukupnog organskog ugljenika
- Inicijatora - hidroksidni joni, POM
- Inhibitora – bikarbonati, karbonati

Cikličan proces dekompozicije ozona u čistoj vodi mora biti **iniciran reakcijom ozona i hidroksidnih anjona**:

Proces dekompozicije ozona ubrzava se pri višim pH vrednostima vode, jer sa porastom pH vrednosti raste i formiranje hidroksidnih anjona.

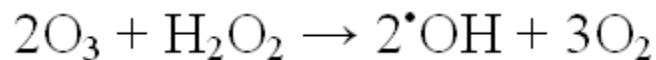
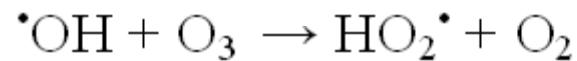
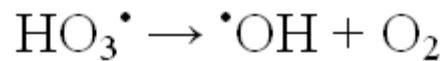
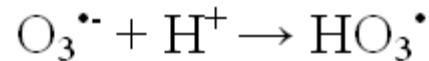
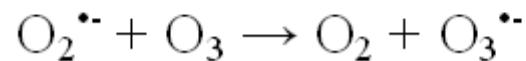
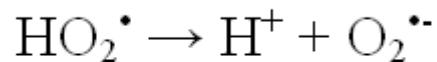
Uticaj pH na dekompoziciju ozona
(T=15°C)

- pH>10, vreme poluraspada ozona u vodi može biti manje od 1 min.
- Drugi inicijatori: gvožđe, POM, vodonik-peroksid i dr.
- Brzina oksidativnog napada OH radikala najčešće $10^6\text{-}10^9$ puta > od brzine reakcije molekulskim O₃.
- Kontinuitet ciklusa zavisi od:
  - reakcije ·OH sa rezidualnim O₃,
  - inhibitora radikalinskog procesa "skavendžera" slobodnih radikala (HCO₃⁻, CO₃²⁻) - bez regeneracije anjona superoksida O₂^{·-}.

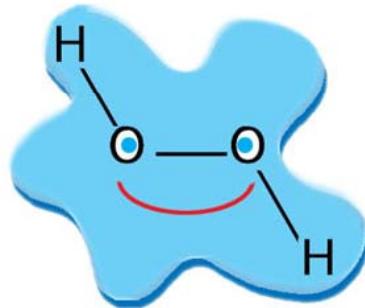
Ozon/vodonik peroksid (O_3/H_2O_2) - PEROXONE®

- Jedan od najčešće primenjivanih unapređenih procesa oksidacije u tretmanu vode za piće
- Transformacija ozona i formiranje hidroksil radikala je ubrzano dodatkom vodonik peroksida:

Vodonik peroksid može biti dodat posle ozona, pre ozona i simultano.

- Praksa:
  1. O_3 - relativno selektivan
  2. H_2O_2 - stvaraju se OH radikali sposobni da reaguju sa teško oksidabilnim materijama.
- OH radikali mogu da reaguju sa skoro svim **organskim** (masti, aromati, alifati) i **neorganskim** (anjoni i katjoni) vrstama - O_3/H_2O_2 proces može imati višestruku ulogu u tretmanu vode:
  - *uklanjanje komponenti koje daju miris i ukus vodi,*
  - *različitih organskih polutanata,*
  - *volatilnih organskih jedinjenja,*
  - *prirodnih organskih materija,*
  - *dezinfekcionih nusprodukata*
  - *dezinfekcija vode.*

Efikasnost oksidacije organskih i neorganskih konstituenata vode pri-menom O_3/H_2O_2 procesa zavisi od:

O_3 je reaktivniji sa POM i neorganskim materijama nego H_2O_2 - primjena doza ozona mora biti viša od one određene stehiometrijom.

Ozona radikalni Izbor koncentracije ozona i vodonik peroksida, kao i njihov odnos kojim će se postići optimalna degradacija, zavisi kako od vrste i koncentracije polutanata, tako i od karakteristik vode, i mora se ustanoviti za svaki specifičan slučaj kroz primenu laboratorijskih eksperimenata.

- doze ozona,
- doze vodonik peroksida, njihovog međusobnog odnosa,
- pH vrednosti vode,
- vremena kontakta,
- alkaliteta vode,
- prisustva jona „skavendžera“ slobodnih radikala i
- početne koncentracije organkih kontaminanata.

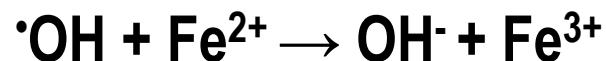
Fenton ($\text{Fe}^{2+} / \text{H}_2\text{O}_2$) i Fenton-slični procesi

- Oksidacioni proces koji podrazumeva aktiviranje vodonik peroksida solima gvožđa:

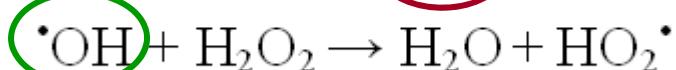
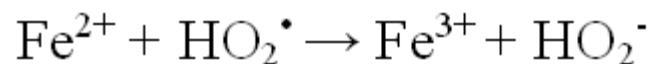
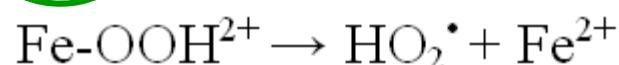
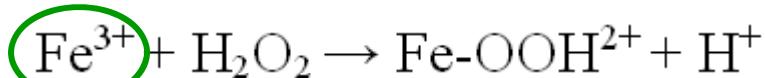
inicijacija lančane reakcije:

terminacija lančane reakcije:

Joni Fe^{2+} i različite radikalne vrste se ponovo generišu:

• Primena:

- tretman visoko zagađenih otpadnih voda,
- u procesu pripreme vode za piće, za tretman voda bogatih POM

Ključni faktori koji utiču na Fenton proces:

- **reagensi :**

- koncentracije i odnos $[Fe^{2+}]$, $[Fe^{3+}]$ i $[H_2O_2]$
  - količina Fe^{2+} veća od H_2O_2 → efekat hemijske koagulacije;
  - u slučaju viška H_2O_2 u odnosu na Fe^{2+} → efekat hemijske oksidacije

- **reakcioni uslovi:**

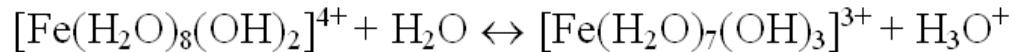
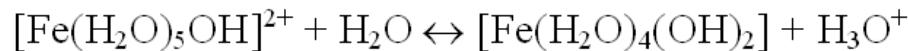
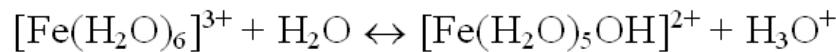
- pH vrednost (pH 2-4, najefikasniji pri $pH \sim 2,8$),
- reakcionalo vreme,
- količina organskih i neorganskih konstituenata vode,
- prisustvo „skavendžera“ OH radikala.

Primena soli Fe^{2+} i Fe^{3+} obično je vezana za dva problema:

- *Potrebno je uspostaviti uzak opseg pH vrednosti kako bi se izbeglo formiranje i dalja precipitacija gvožđe oksihidroksida i*
- *Potrebno je regenerisati rastvorene jone gvožđa iz tretiranog rastvora, što zahteva dodatan korak obrade.*

- Dodatak organskih liganada - kompleksiranje Fe^{3+} , omogućava odvijanje Fentonovog procesa i pri višim pH vrednostima – kompleksiranjem se ograničava gubitak Fe^{3+} precipitacijom oksihidroksida.

- Povećanje koncentracije organskih komponenti → smanjenju brzine oksidacije kontaminanta.

Značajno smanjenje koncentracije rastvorenog gvožđa u vodi može se postići

- primenom **heterogenog Fentonovog procesa** - gvožđe ostaje na čvrstoj fazi, kao mineral ili adsorbovani jon.
- Imobilizacija Fentonovog katalizatora na heterogenom matriksu omogućila bi njegovu jednostavanu regeneraciju iz tretiranog efluenta, a takođe i primenu ovog procesa pri pH vrednostima bliskim neutralnoj.
- Neki od ovih procesa su: *heterogeni Fenton procesi sa oksidima gvožđa, procesi sa jonima gvožđa imobilisanim na čvrstom medijumu (membrane, zeoliti, organski materijali, modifikovani poli-etilen film i dr), elektrohemski Fenton procesi, kuplovani Fenton-mikrobiološki procesi i dr.*

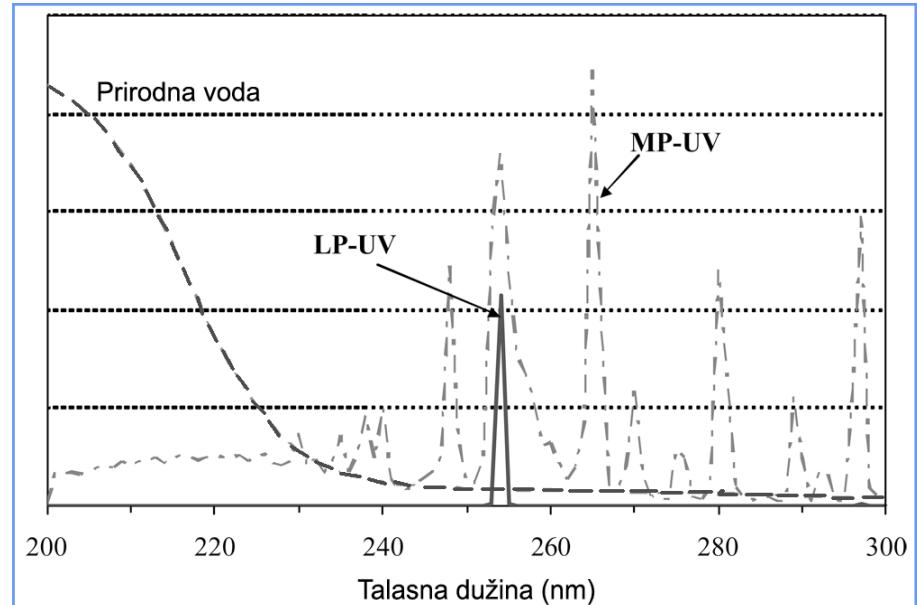

“Fenton –slični” procesi

- Prelazni metali: Cu(I), Cr(II), Co(II) i Ti(III)) - imaju oksidativne karakteristike Fentonove reakcije - **Fenton-slični reagensi**
  - Fenton-slični procesi
- **Fenton i Fenton-slični procesi** imaju širok opseg mogućnosti primene u tretmanu otpadnih voda, remedijaciji zemljišta i podzemnih voda, i delimičan u tretmanu vode za piće.
  - *U tretmanu vode za piće, gvožđe primenjeno u Fentonovom procesu može poslužiti kao zamena za deo doziranog gvožđa tokom procesa koagulacije.*
  - *Niža produkcija mulja u poređenju sa konvencionalnim procesima obrade vode - Fentonov proces može biti pogodan za tretman vode kontaminirane organskim komponentama, primenom postojećeg koagulaciono-flokulacionog postrojenja.*

Fotohemijski procesi

- Kompletna oksidacija / oksidativna destrukcija jedinjenja rezistentnih na oksidaciju ozonom ili H_2O_2 se može poboljšati primenom UV zračenja.
- UV zračenje - elektromagnetsko zračenje talasne dužine 4-400 nm.
- Konvencionalni živini izvori UV zračenja za tretman vode su:
  - Hg lampa niskog pritiska (LP-UV) (predominantno emituje na 253,7 nm) i
  - Hg lampa srednjeg pritiska (MP-UV) (emisioni spektar 200-800 nm).

*Emisioni spektar UV lampi niskog i srednjeg pritiska i
apsorbancija prirodne vode*

- Za generisanje hidroksil radikala uz upotrebu svetlosne energije u tretmanu vode najčešće primenjivane metode su:
  - ***UV-VUV fotoliza,***
  - ***Vodonik peroksid/UV zračenje***
  - ***Ozon/UV zračenje***
  - ***Ozon/vodonik-peroksid/UV***
  - ***Foto-Fenton procesi***
  - ***Fotokatalitička oksidacija (TiO_2/UV)***

UV i VUV fotoliza

- Opseg UV spektra koji je interesantan za primenu **UV fotolize u vodi je 200-280 nm (UV-C)**.
- U ovom delu spektra apsorbuju i organski polutanti i konstituenti vode (rastvorene organske i neorganske materije):
  - *dekompozicija direktnom fotolizom (usled raskidanja veza u molekulima)*
  - *ekscitacija i veća reaktivnosti prema hemijskom oksidantu.*
- Direktna UV fotoliza ima ograničenu primenu:
  - za oksidaciju samo onih komponenti koje imaju **visok molarni apsorpcioni koeficijent i kvantni prinos** (npr. POM, NO_3^- - prevashodno apsorbuju zračenje nižih talasnih dužina u opsegu UV-C).

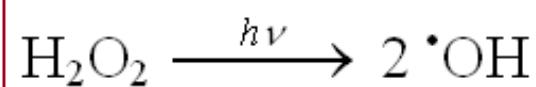
Primena UV / VUV zračenja

- Za dezinfekciju vode – najčešće UV doze u opsegu 20–40 mJ/cm² primenom UV lampi srednjeg pritiska (MP).
  - omogućava efikasnu inaktivaciju *Cryptosporidium parvum* oocysts.

- Za direktnu fotolizu vode - **vakuum UV zračenje (VUV) u opsegu 100-200 nm.**
  - nastaju OH i H radikali, koji su veoma efikasni za UV-oksidacioni proces:
$$\text{H}_2\text{O} + \text{hv } (\lambda < 190 \text{ nm}) \rightarrow \text{H}^\cdot + \cdot\text{OH}$$
- UV (254 nm) i vakuum UV (185 nm + 254 nm) iradijacija - predtretman za biološki proces ili tretman za uklanjanje POM iz vode.
- Za sada, VUV ima ograničenu komercijalnu primenu za pripremu ultračiste vode.

Vodonik peroksid / UV zračenje (H₂O₂ / UV)

- Dva osnovna mehanizma:
  - apsorpcija UV fotona i ekscitacija molekula → rezultuje raskidanjem veza u molekulu i
  - reakcija organskih polutanata sa OH radikalima formiranim u reakciji između H₂O₂ i UV fotona:

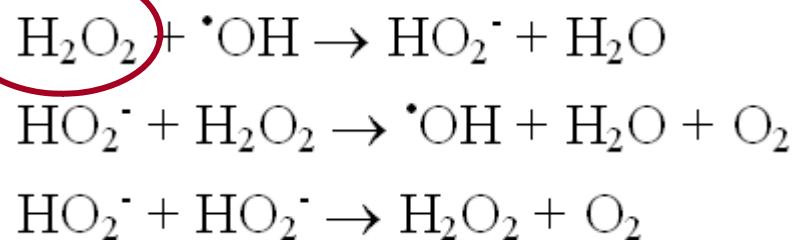
Primenjuje se za:

- uklanja mikro- i makro-polutanata iz vode,
- uklanjanje DBP i njihovih prekursora,
- tretman toksičnih organskih komponenti prisutnih u podzemnoj vodi u niskim koncentracijama,
- kontrolu izlaznog gasa pri stripingu VOC,
- tretman otpadnih voda u cilju detoksifikacije i povećanja razgradljivosti.
- u konjukciji sa drugim tehnologijama (tretman na GAC, biološka oksidacija na BAC i dr.).

Molarni ekstinkcioni koeficijent H₂O₂ na 254 nm je nizak (19,6 l mol⁻¹cm⁻¹)

- Za formiranje dovoljno visokog sadržaja OH radikala u rastvoru neophodno je da koncentracija H₂O₂ bude visoka.
- Najčešći UV izvor je Hg lampa pri niskom pritisku (sa emisionim maksimumom na 254 nm) - **maksimum apsorbancije H₂O₂ na oko 220 nm**
  - neophodno je primeniti visoku koncentraciju H₂O₂
- Međutim, pri visokoj koncentraciji H₂O₂ može da deluje kao „skavendžer“ radikala:

↓
Oksidacija manje efikasna

- Visoko-intenzivne UV lampe srednjeg pritiska.
- Visoko-intenzivne ksenon blic-lampe kod kojih se može podešiti izlazni spektar da se poklapa sa apsorpcionim karakteristikama H₂O₂.

H_2O_2/UV proces se uspešno primenjuje za:

- destrukciju hlorfenola i drugih hlorovanih jedinjenja
- atrazina, simazina
- uklanjanje jakog mutagena MX i smanjivanje mutagenog potencijala
- smanjenje sadržaja DOC i UV absorbancije vode
- dezinfekciju vode
- Mnogi organski mikro polutanti
  - podležu reakciji direktne fotolize,
  - snažno reaguju sa *in-situ* formiranim hidroksi radikalima

Osnovna razlika između dezinfekcije UV zračenjem i H_2O_2/UV oksidacije je u primjenenoj dozi UV zračenja.

- $H_2O_2/UV: 500\text{--}750\text{ }mJ/cm^2$,
- $UV\text{ dezinfekcija}: 20\text{--}70\text{ }mJ/cm^2$

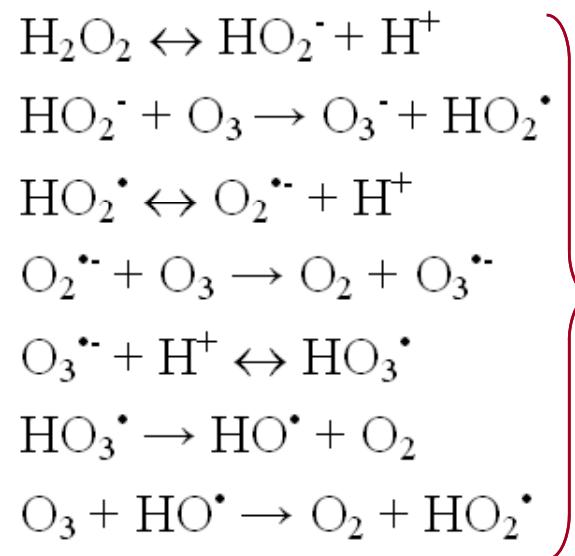
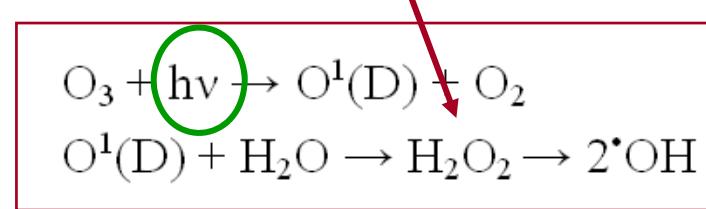
Visok nivo formiranih degradacionih / oksidacionih nusprodukata (visoke biodegradabilnosti)

Zadovoljavajuća kontrola sadržaja formiranih nusprodukata?

Ozon / UV zračenje (O_3 / UV)

- Princip: Voda prethodno zasićena ozonom izlaže se UV zračenju (254 nm).
- U reakciji, kao intermedijer, nastaje H_2O_2 koji se zatim razlaže do OH radikala:

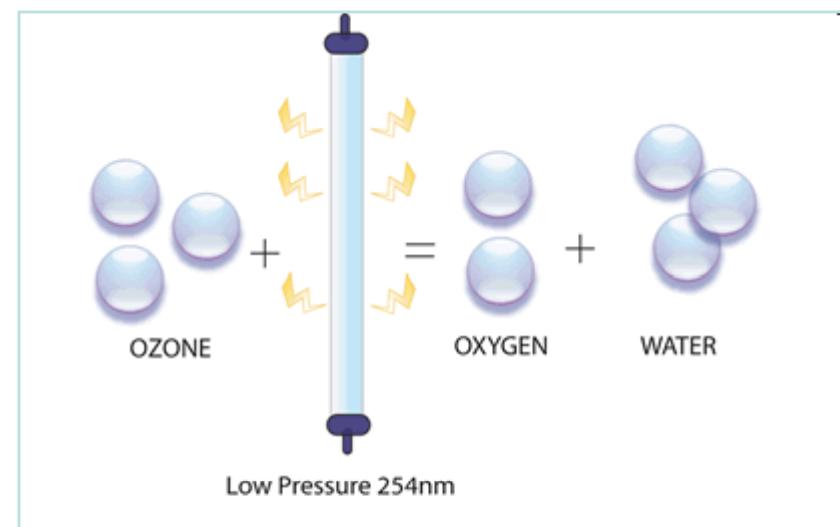

Lančana
reakcija
dekompozicije
ozona

UV lampe pod niskim pritiskom generišu preko 80% svoje UV energije na 254 nm.

- Fotoliza O_3 skup način za proizvodnju H_2O_2 koji bi dalje fotolizovao do OH radikala.
- Međutim
  - fotoliza samog H_2O_2 (*najjednostavniji metod za proizvodnju OH radikala*)
  - *izuzetno mala moć apsorpcije UV zračenja na 254 nm od strane ovih molekula ograničava proizvodnju $\cdot OH$ u rastvoru.*
  - *u praksi se za fotolizu ozona primenjuju UV lampe manje jačine, u odnosu na lampe koje se primenjuju za fotolizu H_2O_2 .*

Neki značajniji faktori koji utiču na efikasnost O_3 /UV procesa

Faktor	Komentar
Doza ozona	Povećanjem doze ozona raste i stepen degradacije organskih polutanata.
Temperatura	Tokom O_3 /UV procesa tokom vremena dolazi do povećanja temperature medijuma. Povećava kinetičku konstantu brzine za hemijsku reakciju, ali u isto vreme smanjuje rastvorljivost ozona i time smanjuje njegovu dostupnost za formiranje hidroksil radikala. Ovo se može izbeći primenom odgovarajućeg programa hlađenja reakcione smeše.
pH vrednost	Tokom istraživanja mogućnosti degradacije dinitrotoluena, Beltran i sar. (1998) su ispitali efikasnost O_3 /UV procesa pri različitim pH vrednostima (pH 2-12). Pri tome su utvrdili da se 100% uklanjanja ove komponente postiže na pH 7, dok je pri pH 2 ono iznosilo 84%. Smanjenje stepena degradacije dinitrotoluena na pH 12 ovi autori su objasnili manjim stepenom formiranja hidroksil radikala i slabijom rastvorljivosti ozona pri datim uslovima.
Prisustvo „skavendžera“ radikala	Do inhibicije procesa oksidacije organskih komponenti primenom O_3 /UV sistema dolazi samo u slučaju prisustva veće koncentracije karbonatnih jona u rastvoru ($> 50 \text{ mmol/l}$), što je značajno više u odnosu na koncentraciju u kojoj se ovi joni obično nalaze u prirodnim vodama. Međutim, uticaj drugih „skavendžera“ radikala (kao što su huminske kiseline, t-butanol, bikarbonatni) na efikasnost O_3 /UV procesa mora se tek ispitati za mnoga jedinjenja.

O₃/UV proces je veoma efikasan za:

Proces ima dobar potencijal za tretman vode sa nižim vrednostima TOC, pri niskom alkalitetu, nižoj pH vrednosti, maloj mutnoći i bez prisustva bromida

Bromati

- potpunu mineralizaciju organskih jedinjenja malih molekulske masa (npr. glioksal, glioksalne kiseline, oksalne kiseline i mravlje kiseline).
- za uklanjanje komponenti koje vodi daju miris i drastično utiču na njen organoleptički kvalitet (geosmin, 2-metilizoborneol).
- oksidaciju prirodnih organskih materija i smanjenje potencijala formiranja trihalometana (redukcija PFH za 80%) i halosirćetnih kiselina (redukcija PFHAA za 70%).

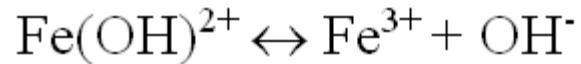
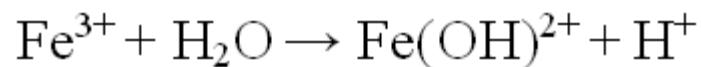
Ozon/vodonik peroksid/UV zračenje (O_3 / H_2O_2 / UV)

- Dodatak H_2O_2 u O_3 /UV proces ubrzava dekompoziciju ozona → porast brzine formiranja OH radikala.
- Ekonomski je isplativija primena $O_3/H_2O_2/UV$ procesa samo za tretman vode koja sadrži polutante koji slabo apsorbuju UV zračenje
  - **u suprotnom preporuka je O_3/H_2O_2 proces.**
- $O_3/H_2O_2/UV$ proces ima najznačajniju primenu u tretmanu:
  - *otpadnih voda i efluenata,*
  - *podzemne vode kontaminirane organskim mikro polutantima (benzen, aceton, dihloreten, tetrahloreten i dr.)*

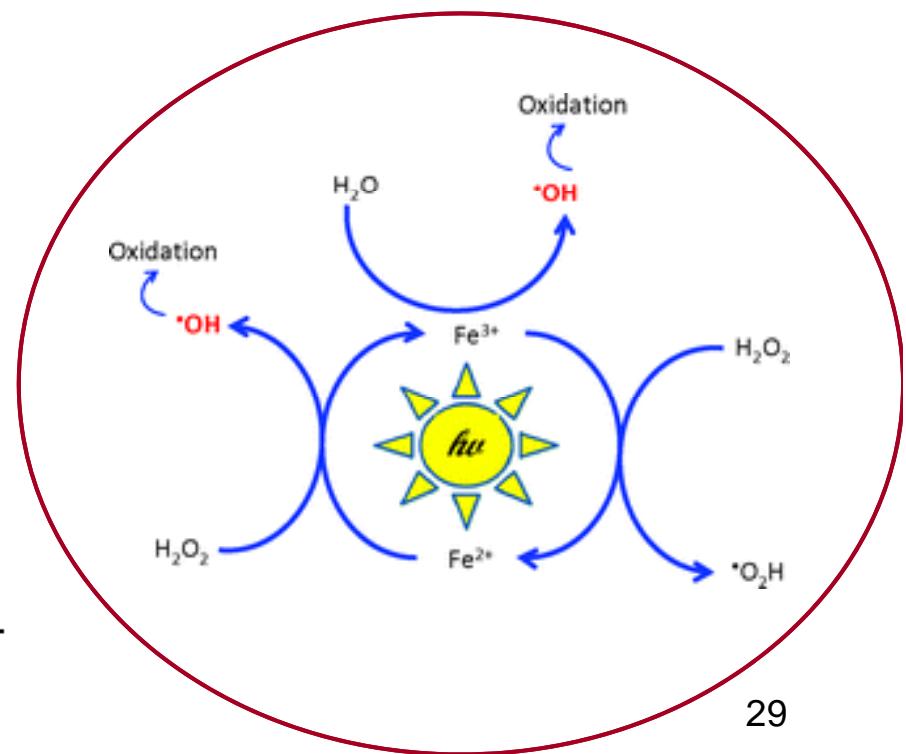
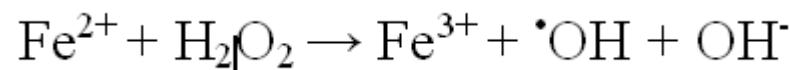
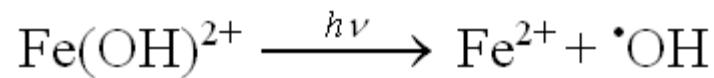

Foto-Fenton procesi

- Brzina degradacije organskih polutanata sa Fenton/Fenton-„like“ reagensima se može povećati UV-VIS iradijacijom.
- Pri pH=3 dolazi do formiranja kompleksa $\text{Fe}(\text{OH})^{2+}$:

- UV zračenje ($\lambda > 300$ nm) – fotoliza kompleksa i regeneracije Fe^{2+} i OH radikala:

Povećanje efikasnosti Fenton/Fenton-sličnih sistema UV/VIS iradijacijom zavisi od:

- *foto-redukcije jona gvožđa*: iradijacija jona gvožđa (i/ili gvožđe-hidroksida) produkuje Fe^{2+} koji dalje reaguje sa H_2O_2 generišući drugi OH radikal i Fe^{3+} , i ciklus se nastavlja;
- *efikasnog iskorišćavanje kvanta svetlosti*: apsorpcioni spektar H_2O_2 se ne pruža niže od 300 nm i vodonik peroksida ima nizak koeficijent ekstinkcije na talasnim dužinama nižim od 250 nm.

Efektivnost Foto-Fentona:

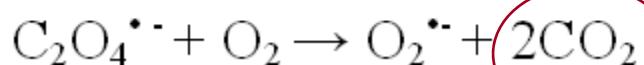
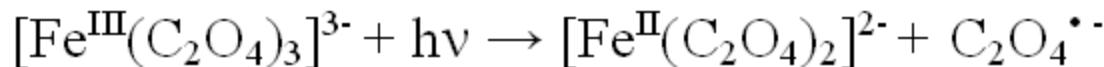
- *organski polutanti (herbicidi, pesticidi, hlorfenoli) mogu se u potpunosti mineralizovati.*
- *sadržaj POM se brzo smanjuje (89% DOC i 94% UV_{254}).*

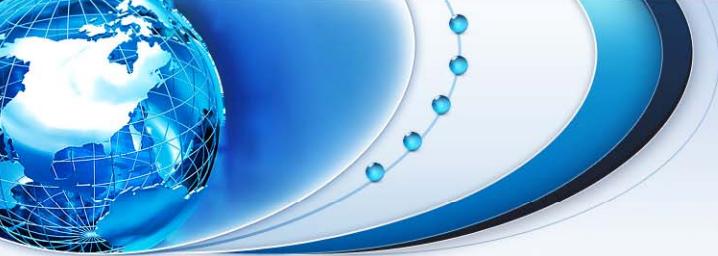

Modifikacija foto-Fentona : UV / Fe(III)-oksalat / H₂O₂ proces

- Primena **feri-oksalata** kao fotoaktivnog katalizatora:

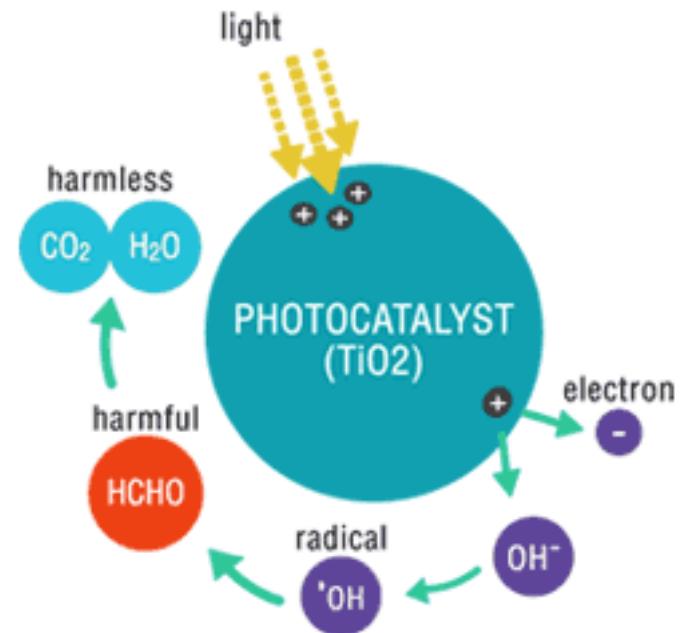
- Prednosti ovog procesa:
  - *feri-oksalat apsorbuje zračenje u širokom spektru talasnih dužina (200-400 nm), čime se efikasnije koristi UV zračenje*
  - *visoku efikasnost oksidacije organskih polutanata.*

Fotokatalitička oksidacija

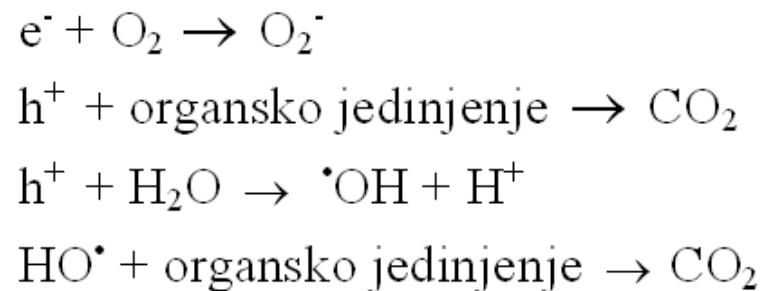
- Osnova heterogenih fotokatalitičkih reakcija je foto ekscitacija čvrstog poluprovodnika usled apsorpcije elektromagnetske radijacije (najčešće u bliskoj UV oblasti).
- Poluprovodnici se koriste u fotokatalizi zbog pogodne kombinacije elektronske strukture, karakteristika apsorpcije zračenja, karakteristika transporta nanelektrisanja i trajanja eksitovanog stanja.
- TiO_2 , $\alpha\text{-Fe}_2\text{O}_3$, ZnO , ZrO_2 , CdS , WO_3 , SnO_2 i dr.
- Fotoaktivacija TiO_2 zahteva radijaciju talasnih dužina manjih ili jednakim **384 nm**, sa apsorpcionim maksimumom na oko **340 nm**.
- Javlja u tri kristalne forme *anataze*, *rutil* i *brukit* koje se značajno razlikuju u fotokatalitičkoj aktivnosti.
- Najbolji: TiO_2 *Degussa P25* sadrži 75% anataze i 25% rutil-oblika.

- Ozračivanjem čestica TiO_2 (energijom koja je $\geq$ od energije energetskog procepa), dolazi do prelaska elektrona (e^-) iz valentne zone u provodnu zonu.
- U valentnoj zoni se formira pozitivna šupljina (h^+) odnosno, dolazi do nastanka parova elektron-šupljina (e^-h^+) - početna faza u procesu fotokatalize:

- Nastali parovi e^-h^+ unutar čestice poluprovodnika mogu da se razdvoje, difunduju na površinu poluprovodnika i na taj način učestvuju u reakcijama oksidacije i redukcije organskih i neorganskih jedinjenja.

- **Šupljine** - oksiduju polutante direktno ili pak oksiduju vodu formirajući HO radikale
- **Elektroni** - redukuju kiseonik adsorbovan na poluprovodniku (TiO_2).

Najznačajniji faktori za uspešan fotokatalitički sistem su:

- *izbor odgovarajućeg poluprovodničkog materijala*
- *izbor izvora svetlosti*
- *konfiguracija reaktora*
- *promena pH vrednosti,*
- *priroda i količina polutanata prisutnih u vodi,*
- *prisustvo „skavendžera“ radikala.*

**Fotokatalitičkom
oksidacijom se
praktično sve
toksične
supstance mogu
uspešno
degradirati.**

- **Oksidacija organskih komponenti**
  - Halogenovani ugljovodonici primenom TiO_2/UV - primena u tretmanu vode za piće za uklanjanje DBP hlorisanja.
  - Aromatični molekuli se kvantitativno oksiduju.
  - Hlorovani fenoli, bifenoli, pa čak i dioksini se kompletno oksiduju, pri čemu kao krajnji proizvodi nastaju CO_2 i HCl .
- **Oksidacija neorganskih vrsta:** NO_2^- , SO_3^{2-} , CN^- , uklanjanje bromata (do ppb nivoa)

- **TiO_2/UV fotokatalitička oksidacija:**
  - predtretman procesu mikrofiltracije (MF) i ultrafiltracije (UF), u cilju smanjenja sadržaja POM u vodi.
  - fotodezinfekcija rezistentnih bakterija ili algi u vodi.

Još neki AOPs

- **Elektrohemijska oksidacija**
- **Sonochemijski i sonofotokatalitički procesi**
- **Vlažna oksidacija vazduhom**
- **Mikrotalasi**

Mogućnost zagrevanja na molekulskom nivou, što rezultuje homogenim i brzim termalnim reakcijama. Za sada mikrotalasi uglavnom nalaze svoju primenu u obradi otpadnih voda, ali se intenzivno ispituje i mogućnost njihove primene za dezinfekciju vode za piće u kombinaciji sa UV zračenjem.

Elektrohemijska oksidacija na anodi (grafit, Pt, TiO₂, PbO₂ i dr.), u prisustvu odgovarajućeg elektrolita (obično NaCl) – za uklanjanje različitih organskih kontaminanata iz vode, uključujući i farmaceutske proizvode.

Sonoliza - primena US talasa u cilju generisanja hidroksil radikala u vodenom sistemu.

Sonokataliza - primena fotokatalizatora (npr. TiO₂) u prisustvu US talasa.

Sonofotoliza - simultana primena US talasa i UV zračenja.

Sonofotokataliza - primena fotokatalizatora (npr. TiO₂) u prisustvu US talasa i UV zračenja.

Oksidacija organskih i neorganskih jedinjenja u vodenom rastvoru posredstvom kiseonika ili vazduha pri povišenim temperaturama (100-372°C) i pritiscima. Uspešno se primenjuje za tretman otpadnih tokova. U tretmanu vode za piće još uvek nema primenu.

AOPs - poređenje i modeliranje

- Odabir odgovarajućeg oksidacionog sistema:
  - detaljna ispitivanja različitih AOPs pri različitim uslovima i
  - uporediti njihovu efikasnost, uzimajući u obzir i tehno-ekonomski aspekt pripreme vode za piće.
- Matematički modeli - simuliranje tretmana određene komponente odabranim AOP

- ***Neophodno je njihovo dalje ispitivanje sa ciljem:***
    - *boljeg razumevanja mehanizama reakcija pojedinih AOPs,*
    - *određivanja efikasnosti odabranog procesa pod određenim uslovima za specifičan kvalitet ispitivane vode,*
    - *realne procene troškova,*
    - *određivanja nusproizvoda oksidacije sa AOPs i njihove toksičnosti i*
    - *određivanja pouzdanosti odabranog AOPs.*

HVALA NA PAŽNJI !